

Даниелын Ном — Тавдугаар Дугаар

Далан жил

Jeff Pippenger

2023-11-29

Иехоиаким нь Иудагийн сүүлчийн гурван хааны эхнийх нь байсан бөгөөд түүнийг Вавилончууд даран авснаар өмнөд хаант улсын боолчлолын далан жил эхэлсэн юм. Тэрхүү далан жил нь Библийн эш үзүүлгийн анхны хаант улс болох Вавилоны ноёрхох хугацааг заадаг. Исаиа номын хорин гуравдугаар бүлэгт Тирийн янхан бэлгэдлийн далан жилийн турш мартагдах бөгөөд тэдгээрийг эш үзүүлгээр нэг хааны өдрүүд хэмээн тодорхойлсон байдаг. Библийн эш үзүүлэгт хаан гэдэг нь хаант улс байдаг бөгөөд Библийн эш үзүүлгийн далан жилд хүрсэн цорын ганц хаант улсын өдрүүд нь Вавилон байсан юм.

Тэрхүү түүхэн хугацаанд папыг төлөөлдөг Тирийн янхан мартагдах байв. Бэлгэдлийн далан жилийн төгсгөлд тэр санагдан, гарч яван, газрын бүх хаант улсуудтай садарлан завхайрах байв. Сүнслэг садар самуун гэдэг нь сүм ба төрийн нэгдлийн хууль бус харилцаа мөн. Бэлгэдлийн далан жилийн төгсгөлд пап Нэгдсэн Үндэстний Байгууллагатай харилцаанд орох бөгөөд энэ нь бэлгэдлийн далан жилийн төгсгөлд Тирийн янханы садарлан завхайрдгийн бүх хаадаар төлөөлөгдөнө. Бэлгэдлийн далан жилийн туршид ноёрхдог хаант улс нь хоёр эвэртэй газрын араатан болох Америкийн Нэгдсэн Улс мөн.

Даниелын нэгээс тавдугаар бүлгүүд нь Вавилоны далан жилийн түүхийг тоймлон өгүүлдэг бөгөөд иймээс тэдгээр бүлэг нь газрын араатны хоёр эвэрний түүхийг хоёуланг нь төлөөлдөг. Дөрөв, тавдугаар бүлгүүд Вавилоны эхний болон сүүлчийн хаадыг тодорхойлдог бөгөөд энэ хоёр бүлэг хамтдаа газрын араатан болон түүний хоёр эвэрний түүхийг тодорхойлдог. Хоёр эвэрний, мөн газрын араатны өөрийнх нь шүүлт нь эхний хаан болон сүүлчийн хааны шүүлтээр төлөөлөгдөнө. Небухаднезарын шүүлт нь “долоон хугацаа”-ны турш хөөгдөн зайлуулагдах явдал байсан бөгөөд тэрээр хорин таван зуун хорин өдрийн турш өвс идэж, шүүдэрт байж, зэрлэг араатан мэт амьдарсан. Белшацарын шүүлт нь ханан дээр бичигдсэн бөгөөд хоёр мянга таван зуун хорин гэсэн тоотой дүйцүүлэгдсэн тул газрын араатан болон түүний хоёр эвэрний шүүлт нь Левит хорин зургаадугаар бүлгийн “долоон хугацаа”-гаар төлөөлөгдөж байгааг ийнхүү тогтоодог. Энэ нь хоёр хааны гэрчлэл дээр үндэслэдэг бөгөөд тэр хоёр гэрч нь эхлэл ба төгсгөлийг төлөөлдөг.

“Долоон цаг” нь Адвентизмын хувьд бүдэрлийн чулуу мөн бөгөөд тиймээс хүлээн зөвшөөрөгдөх боломжгүй байдаг, гэвч харахыг хүсэгчдийн хувьд энэ нь илэрхий байна. Энэ нь далан жилийн турш ноёрхсон үндэстний (Вавилон) шүүлтийн бэлгэдэл бөгөөд мөн бэлгэдлийн далан жилийн турш ноёрхох хаанчлалын шүүлтийн бэлгэдэл юм. Уильям Миллер Левит хорин зургаадугаар бүлгийн “долоон цаг”-ийн талаарх өөрийн ойлголтыг танилцуулахдаа, Даниелын дөрөвдүгээр бүлэгт араатан мэт амьдарсан Небухаднезарын хоёр мянга таван зуун хорин өдрийг Левит хорин зургаагийн “долоон цаг”-ийг батлан дэмжих эш үзүүлэгийн гэрчүүдийн нэг болгон хэрэглэсэн. “Долоон цаг” нь Зехариа дөрөвдүгээр

бүлэгт гардаг суурийн чулуу мөн түүнчлэн оройн чулуу юм. Есүс, Уайт эгч, Исаиа болон Петр үүнийг булангийн тэргүүн болдог чулуу хэмээн тодорхойлдог. Энэ нь Библийн эш үзүүлэгийн титэм сургаал мөн боловч гурав дахь тэнгэрэлчийн элч нар хэмээн өөрсдийгөө тунхаглагчдын хувьд үндсэндээ үл үзэгдэм хэвээр байна.

Бид Даниелын номын эхний зургаан бүлгийг авч үзэж эхлэхдээ, “долоон хугацаа” хамгийн анхнаасаа тодорхойлогдсон байдгийг ойлгох нь чухал. Иехоиаким Вавилонд ялагдан унахад далан жилийн олзлогдол эхэлсэн. Шастирын ном тэд яагаад далан жилийн турш олзлогдсон болохыг тайлбарладаг.

Зедекиа хаан сууж эхлэхдээ хорин нэгэн настай байсан бөгөөд Иерусалимд арван нэгэн жил хаанчлав. Тэрээр өөрийн Бурхан ЭЗЭНий мэлмийд мууг үйлдэж, ЭЗЭНий амнаас айлдаж буй эш үзүүлэгч Иеремиагийн өмнө өөрийгөө даруу болгосонгүй. Тэрчлэн өөрөөр нь Бурханаар тангараг өргүүлсэн хаан Небухаднезарын эсрэг тэрсэлсэн билээ. Харин тэрээр хүзүүгээ хөшөөж, зүрхээ хатууруулан Израилийн Бурхан ЭЗЭН уруу эргэж хандсангүй. Түүнээс гадна тахилчдын бүх тэргүүлэгчид болон ард түмэн харь үндэстнүүдийн бүх жигшүүрт үйлсийг даган маш ихээр хилэнц үйлдэж, Иерусалимд Өөрийн ариусгасан ЭЗЭНий өргөөг бузарлав. Тэдний эцэг өвгөдийн Бурхан ЭЗЭН Өөрийн ард түмэн болон Өөрийн орших газрыг өрөвдсөн тул элч нараараа дамжуулан тэд уруу эртлэн босож, дахин дахин илгээв. Гэвч тэд Бурханы элч нарыг дооглон тохуурхаж, Түүний үгсийг үл ойшоож, эш үзүүлэгчдийг нь доромжлон харьцсаар, эцэст нь ЭЗЭНий уур хилэн Өөрийн ард түмний эсрэг асан дүрэлзэж, эдгэршгүй болтлоо хүрэв. Тиймээс Тэр халдеичуудын хааныг тэдний эсрэг авчирсан бөгөөд тэрээр тэдний ариун газрын өргөөн доторх залуусыг илдээр хөнөөж, залуу эр ч бай, бүсгүй ч бай, өтөл хүн ч бай, насны эрхээр бөгтийсөн хүн ч бай хэнийг ч өрөвдсөнгүй. Тэр Бурхан тэднийг бүгдийг түүний гарт өгсөн юм. Бурханы өргөөний их бага бүх сав суулга, ЭЗЭНий өргөөний эрдэнэс, хааны болон түүний ноёдын эрдэнэс—эдгээр бүгдийг тэрээр Вавилон уруу авч явлаа. Тэд Бурханы өргөөг шатааж, Иерусалимын ханыг нурааж, түүний бүх орд харшийг галаар шатааж, бүх үнэт эдлэлийг нь сүйтгэв. Илднээс амьд үлдсэн хүмүүсийг тэрээр Вавилон уруу олзлон авч явсан бөгөөд Персийн хаант улсын ноёрхол хүртэл тэд түүний болон түүний хөвгүүдийн боолууд болов. Энэ нь Иеремиагийн амаар айлдсан ЭЗЭНий үгийг биелүүлэхийн тулд байв. Нутгийг амралтын өдрүүдээ эдлэтэл, учир нь эзгүйрэн хэвтсэн бүх хугацаандаа тэрээр амралтаа сахисан бөгөөд далан жилийг гүйцэлдүүлэхийн тулд тийнхүү болсон юм. Харин Персийн хаан Кирусын хаанчлалын эхний жилд, Иеремиагийн амаар айлдсан ЭЗЭНий үг биелэгдэхийн тулд, ЭЗЭН Персийн хаан Кирусын сүнсийг хөдөлгөсөнд, тэрээр бүх хаант улс даяараа тунхаг гаргаж, мөн бичгээр зарлиглан ийн хэлэв: “Персийн хаан Кирус ийн айлдаж байна: Тэнгэрийн Бурхан ЭЗЭН газрын бүх хаанчлалуудыг надад өгсөн бөгөөд Иудад байдаг Иерусалимд Түүнд зориулан өргөө барихыг надад тушаасан. Түүний бүх ард түмнээс та нарын дунд хэн байна вэ? Түүний Бурхан ЭЗЭН түүнтэй хамт байг, тэр өгсүгэй.” Шастирын дэд 36:11–23.

Боолчлолын далан жил нь Иеремиагийн үгийг биелүүлэхийн тулд байсан бөгөөд, “газар нь өөрийнхөө амралтын өдрүүдийг эдлэх хүртэл; эзгүйрэн хэвтсэн бүх хугацаанд тэрээр амралтын өдөр сахисан” хэмээсэн билээ. Бидний эш татаж буй Шастирын тэр эшлэлээс

өөрөөр, газар нь өөрийн амралтын өдрүүдийг “эдлэх”-ийг дурдсан ганцхан хэсэг Бурханы Үгэнд бий. Тэр хэсэг нь Левит номын хорин тавдугаар болон хорин зургадугаар бүлгүүдэд байдаг. Хорин тавдугаар бүлэг нь газрыг өөрийн амралтын амралтаа эдлэхээр хэрхэн орхих тухай зааврыг өгдөг бол, хорин зургадугаар бүлэг нь гэрээний тэрхүү заавруудыг дагаж мөрдөөгүй тохиолдолд ирэх “долоо дахин” хараалыг тодорхойлон өгүүлдэг.

Иехоиакимын хувь тавилан нь Даниелын есдүгээр бүлэгт Мосегийн “хараал” болон “тангараг” хэмээн нэрлэсэн зүйлийн нэг бүрэлдэхүүн болох олзлогдлын эхлэлийг тэмдэглэсэн юм. Даниел “долоон үе”-ийн хараалыг ойлгож байсан; учир нь тэрээр есдүгээр бүлэгт, Иеремиагийн далан жилийн эш үзүүллэгийг судалснаар Бурханы ард түмэн Вавилонд хэдэн жил боолчлогдохыг ойлгосноо гэрчлэн өгүүлдэг.

Түүний хаанчлалын эхний жилд би, Даниел, Иерусалимын эзрэн хоосролын тухайд ЭЗЭНий үг эш үзүүлэгч Иеремиа дээр ирж, далан жилийг гүйцээх тухай айлдсаныг номнуудаас уншин, тэр он жилүүдийн тоог ухааран мэдэв. Даниел 9:2.

Даниел далан жилийг зөвхөн Иеремиагийн номоор бус, “номуудаас” ойлгосон юм. Түүний ойлгосон нөгөө ном нь Мосегийн бичвэрүүд байсан. Учир нь тэр залбиралдаа далан жилийн боолчлолын “хараалыг” Мосегийн “тангараг” мөн гэж тодорхойлдог. Даниелын есдүгээр бүлэгт “тангараг” гэж орчуулсан үг нь Левит хорин зургаад “долоо дахин” гэж орчуулагдсан үгтэй адилхан юм. Иуда Вавилонд далан жил олзлогдсон явдал нь орчин үеийн ямар ч теологич юу гэж маргахыг үл харгалзан “долоо дахин”-ы хараалын биелэлт байсан. Энэ нь өдрийн гэрэл мэт илэрхий; харин зөвхөн харах хүсэлтэй хүнд л тийм байдаг.

ЭЗЭН Синай ууланд Мосетэй айлдан өгүүлж, “Израилийн хөвгүүдэд хэлж, тэдэнд өгүүлэгтүн: Би та нарт өгөх нутагт та нар орох үед, тэр нутаг ЭЗЭНд зориулсан амралтын өдөр сахих болой. Зургаан жил талбайгаа тариалж, зургаан жил усан үзмийн талбайгаа засаж, ургацыг нь хураагтун. Харин долоо дахь жилд тэр нутагт бүрэн амралтын амралтын өдөр, ЭЗЭНд зориулсан амралтын өдөр байх болой. Талбайгаа бүү тариал, усан үзмийн талбайгаа бүү зас. Ургацын чинь өөрөө ургасныг бүү хадаж ав, засаагүй усан үзмийнхээ багцыг бүү хураа. Учир нь тэр нь нутагт зориулсан амралтын жил мөн. Нутаг орны амралтын өдрийн ургац нь та нарт хоол хүнс болох болой: чамд, чиний боолд, чиний шивэгчинд, чиний хөлсний зарцад, чамтай хамт суугч харь хүнд, мөн чиний мал сүрэгт, нутаг дахь араатан амьтанд нь—түүний бүх ургац нь хоол хүнс болох болой. Мөн чи өөртөө жилийн долоон амралтын өдрийг, долоог долоогоор нь тоол. Жилийн долоон амралтын өдрийн хугацаа нь чамд дөчин есөн жил болох болой. Тэгээд чи долоо дахь сарын арав дахь өдөр, эвлэрүүллийн өдөр, юбилейн бүрээг үлээлгэгтүн. Бүх нутаг даяараа бүрээг үлээлгэгтүн.” Левит 25:1–9.

Газрыг амраах тухай зааварт, газрыг зургаан жил ажиллуулж нэг жил амраах долоон мөчлөг нь дөчин есдүгээр жил хүртэл үргэлжилж, тэр үед долоон жилийн долоон мөчлөгийн биеллийг тэмдэглэх ойрын жил болох ёстой байсныг харах нь чухал юм. Энд анхаарах шийдвэрлэх гол зүйл нь, ойрын жилийн бүрээг Эвлэрүүллийн өдөр дуугаргах ёстой байсан явдал бөгөөд ингэснээр 1844 оны 10-р сарын 22-нд эсрэг-бэлгэдэлт Эвлэрүүллийн өдөр эхлэхэд “долоон үе”-ийн мөчлөгийг төлөөлөх ойрын жилийн бүрээ тэр үед дуугарах ёстой

байсныг тодорхойлж байна. МЭӨ 677 онд Манассе Вавилонд олзлогдон аваачигдах үед эхэлсэн “долоон үе” нь хоёр мянга таван зуун хорин жилийг илэрхийлсэн бөгөөд тэр нь эсрэг-бэлгэдэлт Эвлэрүүллийн өдөрт төгссөн юм. Энэ холбоог харах хүсэлгүй хүмүүс л үүнийг анзаарахгүй өнгөрнө. “Долоон үе”-ийн мөчлөг нь хоёр мянга гурван зуун жилтэй холбоотой юм.

Левит номын хорин тавдугаар бүлгийн эхний есөн эшлэлд агуулагдсан гэрээний заавруудын дотор Бурханы Үг дэх өдөр-жилийн зарчмын хамгийн гүн гүнзгий дүрслэл буйг мөн харах нь чухал юм. Теологичид сүргийг Вавилоны дарсанд мансуу байлгахын тулд урдаа шидэж тавьдаг үлгэр домгийн хоол нь, хорин зургадугаар бүлэг дэх “долоон удаа” хэмээх шүүлт нь “долоон удаа” гэж орчуулагдсан үгийн еврей утгыг буруу ойлгосон хэрэг гэсэн санаа юм. Тэрхүү маргаан үнэн биш. Тэр үгийн еврей утга нь өөрийн тодорхойлолтынхоо хүрээнд түүнийг тоон хэлбэрээр хэрэглэх үндэслэлийг бүрэн агуулдаг; харин еврей хэлзүйн талаар өөрсдөө тунхагласан мэргэжлийн мэдлэг дээрээ тулгуурлан босгож тавьдаг тэдний алдаатай нотолгоо нь, төөрөгдүүлсэн урьдач таамаглалд түшиглэсэн тул, ердөө анхаарлыг өөр тийш хандуулах маргаан төдий юм.

Хорин зургаадугаар бүлэгт “долоон цаг” хэмээн дүрслэгдсэн шүүлт нь еврей хэлийг мушгин гуйвуулдаг өнөө үеийн зарим теологичдоор бус, харин уг эшлэлийн агуулга, нөхцөл байдлаар танигддаг. Уильям Миллер еврей хэлэнд огт түшиглэлгүйгээр өөрийн дүгнэлтийг бүрдүүлсэн бөгөөд онгод түүний ойлголтыг зөв хэмээн баталсан. Тэнгэрэлч нар түүний ойлголтыг еврей хэлэнд бус, харин “долоон цаг”-ийн шүүлт оршиж буй тэр бүлгийн агуулга, нөхцөл байдалд үндэслэн удирдсан юм.

Хорин тавдугаар бүлгийн нөхцөл байдал нь гэрээний зааврууд тодорхойлогдсон газар бөгөөд, хорин зургадугаар бүлэг нь тэдгээр гэрээний зааврыг сахисны төлөө амлагдсан ерөөлийг өгч, түүнээс хойш Даниелын “Мосегийн хараал” хэмээн нэрлэсэн зүйлийг, өөрөөр хэлбэл тэдгээр зааварт дуулгаваргүй байсны төлөөх хараалыг, тодорхойлон өгдөг.

Энд авч үзэж буй агуулга нь Библийн эш үзүүлэлт дэх нэг өдөр нэг жилийг төлөөлөх зарчмын сэдэв юм. Левит хорин тавдугаар бүлгийн тэр эхний эшлэлүүд Библийн эш үзүүлэлт нэг өдөр нэг жилийг илэрхийлдгийг тодорхойлдог. Египетээс гарсан нь номд Мосе хүн ба мал амьтанд зориулсан долоо дахь өдрийн амралтын өдөр болон газарт зориулсан долоо дахь жилийн амралтын хоорондын хамаарлыг тодорхой харуулдаг.

Зургаан жилийн турш чи газраа тариалж, түүний ургацыг хураагтун. Харин долоо дахь жилд түүнийг амрааж, эзэнгүй орхи; ингэснээр ард түмний чинь ядуус идэж болох бөгөөд тэдний үлдээсннийг хээрийн араатан идэг. Усан үзмийн талбай болон чидуны тариалангаа мөн үүнчлэн үйлдэгтүн. Зургаан өдөр чи ажлаа хийж, харин долоо дахь өдөр амрагтун; ингэснээр чиний үхэр, илжиг амарч, шивэгчний чинь хүү болон харь хүн сэргэж тэнхрэг. Египетээс гарсан нь 23:10–12.

Тэр гурван эшлэлийн дотор хүн ба адгуусанд зориулсан нэг өдрийн амралт нь газрын хувьд нэг жилийн амралттай дүйцэж байгааг харж болно. Левит номын хорин тавдугаар бүлгийн эхний таван эшлэлд бид Египетээс гарсан нь номын хорьдугаар бүлгийн наймаас арван

нэгдүгээр эшлэл дэх Амралтын өдрийн тушаалтай яг ижил өгүүлбэрзүйн бүтцийг олж хардаг.

ЭЗЭН Синай уулан дээр Мосетэй айлдан, —Израилийн хөвгүүдэд хэлж, тэдэнд өгүүл: Миний та нарт өгч буй нутагт та нар орох үед тэр нутаг ЭЗЭНд зориулсан амралтын өдрийг сахих болтугай. Зургаан жил чи талбайгаа тариалж, зургаан жил усан үзмийн талбайгаа тайран, түүний үр жимсийг хураагтун. Харин долоо дахь жилд тэр нутагт бүрэн амралтын амралтын өдөр, ЭЗЭНд зориулсан амралтын өдөр байх болтугай. Чи талбайгаа бүү тариал, усан үзмийн талбайгаа бүү тайр. Ургацын чинь өөрөө ургасан зүйлийг бүү хадаж ав, мөн тайрагдаагүй усан үзмийнхээ багцыг бүү хураа. Учир нь энэ нь нутагт зориулсан амралтын жил мөн. Левит 25:1–5.

Амралтын өдрийг санаж, түүнийг ариунаар сахигтун. Зургаан өдөр чи хөдөлмөрлөж, бүх ажлаа үйлдэгтүн. Харин долоо дахь өдөр бол чиний Бурхан Эзэний амралтын өдөр мөн; тэр өдөр чи ч, хүү чинь ч, охин чинь ч, эрэгтэй зарц чинь ч, эмэгтэй зарц чинь ч, мал сүрэг чинь ч, хаалган доторх харь хүн чинь ч ямар ч ажил бүү хий. Учир нь Эзэн зургаан өдөрт тэнгэр, газар, тэнгис болон тэдгээрийн доторх бүхнийг бүтээж, долоо дахь өдөр амарсан билээ. Тиймээс Эзэн амралтын өдрийг ерөөж, ариусгасан юм. Египетээс гарсан нь 20:8–11.

Амралтын өдрийн тухай эдгээр хоёр тушаал хамтдаа Леви хорин тав, хорин зургаагийн агуулгын хүрээг тодорхойлж байна. Мөр дээр мөр нэмэгдэн нэгтгэгдэхдээ, тэд “зургаан өдөр хөдөлмөрлөж, бүх ажлаа үйлд” хэмээхийг, мөн “зургаан жил талбайгаа тариалж, зургаан жил усан үзмийн талбайгаа тайран арчилж, түүний үр жимсийг хураа” хэмээхийг гэрчилдэг. “Харин долоо дахь өдөр бол чиний Бурхан ЭЗЭНий амралтын өдөр мөн”, мөн “долоо дахь жил нь газрын хувьд амралтын амралт, ЭЗЭНд зориулсан амралтын жил байх болно”.

Хүний төлөөх амралтын өдөр ч бай, газрын төлөөх амралтын өдөр ч бай, амралтын өдрүүдийн аль ч тушаалд “долоо дахь” гэж орчуулагдсан хоёр үг хоёулаа Левит 26-р бүлэгт “долоон удаа” гэж орчуулагдсан тэр л ижил еврей үг мөн. Левитийн 25 ба 26-р бүлгүүдийн агуулга нь Библийн эш үзүүлэлт нэг өдөр нэг жилийг төлөөлдөг гэсэн эш үзүүлэлгийн дүрмийн хүрээнд тогтоогдсон байдаг. Үүнтэй адил ач холбогдолтой нь анх дурдагдах эш үзүүлэлгийн дүрэм юм.

Эдгээр хоёр бүлэгт дурдагдсан хамгийн эхний зүйл нь нэг өдрийг нэг жилээр тооцох зарчим мөн. Уильям Миллерийг Габриел болон бусад тэнгэрэлчүүд удирдан, Левит ном дахь “долоон цаг”-ийг хоёр мянга таван зуун хорин жилийн бэлгэдэл хэмээн танин мэдэхэд хүргэсэн бөгөөд энэ нь хорин тавдугаар бүлгийн эхний таван зүйлд өгүүлэгдсэн нэг өдрийг нэг жилээр тооцох зарчим болох тухайн бүлгүүдийн хам сэдэвтэй бүхэлдээ бүрэн нийцдэг.

Шастирын зохиогч Вавилонд өмнөд Иудагийн хаант улсыг олзлон авч явахыг яагаад зөвшөөрөгдсөн шалтгааныг тайлбарлахдаа, энэ нь газар нутгийг өөрийнх нь амралтын амралтыг эдлүүлэхийн тулд байсан гэж хэлсэн. Бурханы Үгэнд газар нутаг амралт эдэлж байгааг тодорхойлон өгүүлсэн өөр цорын ганц газар нь Левит номын хорин тав, хорин

зургаадугаар бүлгүүдэд байдаг. Библийн эш үзүүлэлтийн эхний хаант улс болох Вавилон ноёрхсон далан жил нь, зөвхөн Библийн эш үзүүлэлтийн зургаа дахь хаант улс болох газрын араатан ноёрхох бэлгэдэлт он жилүүдийг төлөөлөөд зогсохгүй, мөн тэр далан жил нь Мосегийн хараалын “долоон үе”-ийн шууд эшлэл мөн.

Бид Даниелын эхний зургаан бүлэгт дүрслэгдсэн эш үзүүлгүүдийг судалж эхлэхдээ, “долоон цагийн” хараал ч, мөн “долоон цагийн” ерөөл ч тэдгээр бүлэг бүрийн бүрэлдэхүүн хэсэг мөн гэдгийг мэдэх нь зайлшгүй чухал юм.

Долоон жилийн долоон мөчлөгөөс бүрдэх энэ мөчлөг нь долоодугаар сарын арав дахь өдөр, өөрөөр хэлбэл Эвлэрүүллийн өдөр, юбилейн бүрээ үлээхээр тэмдэглэгддэг гэдгийг мөн санах нь чухал. Энэхүү баримт нь “долоон цаг”-ийг Даниел номын наймдугаар бүлгийн арван дөрөвдүгээр эшлэл дэх хоёр мянга гурван зуун өдөртэй холбон нэгтгэдэг. Түүнчлэн эш үзүүлэлтийн нэг жил нь гурван зуун жаран өдөр байдаг бөгөөд “долоон цаг”-ийн турш гурван зуун жаран өдрийг дахин дахин нэмбэл, энэ нь хоёр мянга таван зуун хорин өдөртэй тэнцэнэ гэдгийг мөн санах нь чухал.

Даниел Иеремиа заасан он жилүүдийн тоог номуудаас ойлгосон үедээ, хэрэв Бурханы ард түмэн хэзээ нэгэн цагт өөрсдийгөө дайсны нутагт олзлогдогсод мөн гэсэн бодит байдлыг ухааран сэрэх аваас шаардлагатай гэж тодорхойлогдсон гэмшлийн хариу үйлдлийн бүхий л элементийг хамарсан залбирлыг эхлүүлэв. Даниелын Левит 26-гийн залбирлын төгсгөлд, түүний “сонссон” үзэгдэл болох хоёр мянга гурван зуун өдрийн үзэгдлийг ойлгуулахаар Габриел Даниелд үзэгдэв. Габриел эхлээд Даниелын ард түмэнд далан долоо хоног “тогтоогдсон” гэж Даниелд мэдэгдэв.

Чиний ард түмэн болон чиний ариун хотын дээр далан долоо хоног тогтоогдсон нь гэмт хэргийг төгсгөж, нүглийг эцэслэж, гэм буруугийн төлөө эвлэрүүллийг үйлдэж, мөнхийн зөвт байдлыг авчирч, үзэгдэл ба эш үзүүлэлтийг батлан битүүмжилж, Хамгийн Ариуныг тослохын тулд ажээ. Даниел 9:24.

Энэ эшлэлд “тогтоогдсон” гэж орчуулагдсан үг нь “таслан салгасан” гэсэн утгатай бөгөөд тиймээс далан долоо хоног нь хоёр мянга гурван зуун өдрөөс таслан салгагдах ёстой байсан гэсэн утгыг илэрхийлдэг. МЭӨ 457 онд гарсан гурав дахь зарлигаас эхлэн Даниелын ард түмэнд туршилтын хугацаа болгон эш үзүүлэлтийн далан долоо хоног өгөгдөх ёстой байв. Эш үзүүлэлтийн далан долоо хоног нь дөрвөн зуун ерэн жилтэй тэнцэнэ. Гурав дахь зарлигаас хойш дөрвөн зуун ерэн жилийн дараа эртний Израиль 34 онд Стефаныг чулуугаар цохиж алж, Бурханаас бүрэн салгагдах байсан.

Дөрвөн зуун ерэн жилийн сорилтын хугацааны эхлэлийг тогтоодог гурван зарлигийн өмнө болсон олзлолт нь далан жил үргэлжилсэн байв. Эртний Израиль хэзээ ч бүрэн сахиагүй газрын амралтын бямбуудыг эдлүүлэхийн тулд тэр далан жилийг оноосон юм. Газрын хувьд далан жилийн бямбын амралт ирсэн нь Мосегийн тангарагийн эсрэг дөрвөн зуун ерэн жилийн (өөрөөр хэлбэл, далан долоо хоног жилийн) тэрслэлийн улмаас байлаа.

Левит 25-ын гэрээний эсрэг дөрвөн зуун ерэн жилийн турш үргэлжилсэн тэрслэл нь, газар нутаг амралтаа эдлэхийн тулд далан жилийн олзлолыг бий болгосон. Тэр далан жилийн олзлол нь эртний Израилийн хувьд дахин дөрвөн зуун ерэн жилийн сорилтын хугацааг тэмдэглэсэн гурван зарлигт хүргэсэн. Иймээс бид тус бүр нь дөрвөн зуун ерэн жил үргэлжилсэн сорилтын хоёр хугацааг харж байна. Тэр гурван зарлиг нь гурван тэнгэрэлчийн мэдээг хэв шинжлэн илэрхийлдэг бөгөөд тэдгээрийн эхнийх нь хойд хаант улсын эсрэг “долоон үеийн” анхны хилэнгийн төгсгөлд, 1798 онд ирсэн юм. Гурав дахь тэнгэрэлч нь гурав дахь зарлигаас хойшхи хоёр мянга гурван зуун жилийн дараа, 1844 оны аравдугаар сарын 22-нд ирсэн бөгөөд энэ нь мөн “хилэнгийн эцсийн төгсгөл” ирсэн үе юм.

Эхний хилэгнэл төгссөнөөс сүүлчийн хилэгнэл төгсөх хүртэлх дөчин зургаан жилийн хугацаанд Есүс Миллерит сүмийн суурийг тавьсан бөгөөд тэр суурийн чулуу нь “долоон цаг үе” байв. Тэр чулуу нь эхэндээ Адвентизмийн хувьд суурийн чулуу (эс бөгөөс бүдрэх чулуу), төгсгөлд нь Адвентизмийн хувьд булангийн тэргүүн чулуу болон оройн чулуу (эс бөгөөс булшны чулуу) байх ёстой байсан. 1798-аас 1844 он хүртэлх түүхэн дэх гурван тэнгэрэлчийн мэдээнүүдийн ирэлтийг төлөөлдөг гурван зарлиг нь мөн Даниелын номын эхний гурван бүлгийг төлөөлдөг.

Бид дараагийн өгүүлэлд эхний зургаан бүлгийг авч үзэж эхэлнэ.

“Даниел ба Илчлэлт номуудыг илүү сайн ойлгох үед итгэгчид шашны хувьд огт өөр туршлагатай болно... Илчлэлтийг судалснаар гарцаагүй ойлгогдох нэг зүйл бий—Бурхан ба Түүний ард түмний хоорондын холбоо ойр бөгөөд тодорхой байдаг.” The Faith I Live By, 345.